

Stilling til denne Sag. Jeg har udtalt i Betænkningen, at jeg ikke har kunnet give min Stemme til det foreliggende Lovforslag, og ligesaa lidt vil jeg kunne give min Stemme til et Lovforslag paa Grundlag af den høitærede Ministers Udtalelse i det andet Thing. Jeg vilde fremdeles have Betænknelighed ved at stemme for et Lovforslag, bygget paa den nævnte Dagsordens 9 Puncter, men min Betænknelighed vilde svinde bort, naar der fra Regjeringen fremkom et Lovforslag, bygget paa denne Dagsorden med mine Ændringer.

M. Andersen: Efter den Retning Discussionen har taget, idet den nemlig har holdt sig alene til de stillede Dagsordener, og da det synes mig, at der er givet Anledning af, at de vilde blive tagne tilbage, anseer jeg det for mit Bedkommende overflødigt at udtale mig videre, og jeg skal derfor frasalde Ordet.

Strup: Den Stilling, som er fremkommen ved, at Ordførerne saavel for Fleertallets som Mindretallets Dagsorden have tilbagetaget disse Dagsordener eller ialfald bestemt udtalt, at de vilde blive tagne tilbage, Fleertallets i sin Heelhed og Mindretallets for dens væsentligste Deel, uden at dog selve Tilbagetagelsen er effectueret, denne Stilling er i mine Tanker noget uklar. Den giver en Frihed til fremdeles at discutere disse Dagsordener, uden at dog Discussionen kan faae nogenomhelst praktisk Betydning ved at indvirke paa Afstemningen. Jeg skulde derfor heller ikke have trøttet det ærede Thing ved at komme yderligere ind paa de Emner, der foreligge i de paagjældende Dagsordener, dersom der ikke i Udtalelser, som have fundet Sted, efter at Dagsordenernes Tilbagetagelse var bebuden, havde for mig været en særlig Anledning til paany at maatte komme ind paa ialfald enkelte af de Emner, som ærede Talere have fremsat. Dette gjælder da ganske særlig om den Udtalelse, vi igaar hørte af den meget ærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Kred (Madvig), en Udtalelse, som jeg ikke kunde forståe anderledes, end at den for en meget væsentlig Deel var rettet til mig, skjøndt det ærede Medlem hverken nævnte mig ved Navn

eller ved Numer. Jeg kunde ikke opfatte det anderledes, end at en væsentlig Deel af hans Udtalelse, jeg tør sige Bæbreidelse, var rettet særlig til mig, og jeg maa saaledes bede det ærede Thing om Overbærenhed, naar jeg nu maa trætte det ved at fremkomme med en maaskee noget for vidtloftig Modsigelse af, hvad det ærede Medlem fremsatte. Jeg kan ikke nægte, at det baade overrashede mig og gjorde mig ondt, at det ærede Medlem troede det fornødent ligeoverfor mig at bringe særlig i Erindring, at Godseierne dog ikke kunde eller burde fornægte den traditionelle Billighed, der fra Godseiernes Side har været viist imod Godsbeboerne. Det overrashede mig, fordi jeg ikke troer at have givet nogen særlig Anledning dertil, dengang jeg forrige Gang havde Ordet, og jeg maa tilstaae, at jeg, ved senere at læse mit Foredrag igjennem, heller ikke har kunnet finde, hvad der har kunnet foranledige, endstige berettige det ærede Medlem til at henvende en saadan Bæbreidelse eller Formaning til mig. Det skulde da være, at jeg ikke dengang særlig har udtalt mig om dette Forhold, Noget, som jeg maa tilstaae, at jeg paa den ene Side ansaae for overflødigt, og som det paa den anden Side forekom mig, at den allerede langt udtrukne Discussion ikke ret vel leynede mig Tid til. Jeg ansaae det for overflødigt, fordi jeg — og dert er jo det ærede Medlem fuldstændig enig med mig — ikke troede, at dette kunde have nogen Indflydelse paa Opfattelsen af selve Retspørgsmaalet, og det er jo det, der egentlig foreligger her. Det ærede Medlem, som med saa stor Styrke gjorde gjældende, at der virkelig var et saadant traditionelt Billighedskrav tilstede, med saa stor Styrke, at han endog betegnede dets Opfyldelse som kun „en forbandet Skyldighed“, som ikke engang var Tak eller Paastjønneelse værd, vilde dog ikke give det nogen Betydning ligeoverfor selve Retspørgsmaalet. Det forekommer mig altsaa, at det ogsaa kunde være undskyldeligt, om jeg for mit Bedkommende heller ikke har bragt denne Factor med i Regningen, da det, der her foreligger, aabenbart kun er Retspørgsmaalet, og det var ogsaa kun til den Side af Sagen, jeg dengang holdt mig. Den Paa-